Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 20. decembra 2017 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov – Vnútroštátna právna úprava, ktorá spresňuje alebo zavádza zákaz ponúkania hazardných hier, lotérií a stávok bez povolenia a stanovuje zákaz reklamy na nepovolené hazardné hry, lotérie a stávky“

Vo veci C-255/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Københavns byret (Okresný súd Kodaň, Dánsko) z 19. apríla 2016 a doručený Súdnemu dvoru 2. mája 2016, ktorý súvisí s trestným konaním:

Anklagemyndigheden

proti

Bentovi Falbertovi,

Poulovi Madsenovi,

JP/Politikens Hus A/S,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, S. Rodin (spravodajca) a E. Regan,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. mája 2017,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Madsen a Falbert, JP/Politikens Hus A/S, v zastúpení: S. MacMahon Baldwin a M. Dittmer, advokater,

– dánska vláda, v zastúpení: M. Wolff, M. N. Lyshøj, C. Thorning a J. Nymann-Lindegren, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: dánčina.

– portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, A. Silva Coelho a P. de Sousa Inês, splnomocnení zástupcovia,

– rumunská vláda, v zastúpení: L. Liţu a R. H. Radu, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: H. Tserepa-Lacombe, Y. Marinova a L. Grønfeldt, U. Nielsen a G. Braga da Cruz, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. júla 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 bodov 1, 2, 5 a 11 a článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 204, 1998, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 37) zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 217, 1998, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8) (ďalej len „smernica 98/34“).

2 Tento návrh bol predložený v rámci trestného konania proti pánovi Bentovi Falbertovi a pánovi Poulovi Madsenovi, ako aj proti JP/Politikens Hus A/S, v ktorom sa vytýka, že bez povolenia vydaného príslušným orgánom uverejnili reklamy na on-line služby hazardných hier v dánskom denníku *Ekstra Bladet*, ako aj na internetových stránkach tohto denníka.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 1 smernice 98/34 stanovuje:

„Na účely tejto smernice platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

1. ‚výrobok‘ je každý priemyselne vyrábaný výrobok a každý poľnohospodársky výrobok, vrátane rybích výrobkov;

2. ‚služba‘ je každá služba poskytovaná informačnou spoločnosťou, to jest každá služba, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb.

Na účely tejto definície:

– ‚na diaľku‘ znamená, že služba sa poskytuje bez toho, aby pri tom boli obe strany súčasne prítomné,

– ‚služba poskytovaná elektronicky‘ znamená, že služba sa z miesta pôvodu odošle a na mieste určenia prijíma prostredníctvom elektronického zariadenia, určeného na spracovávanie (vrátane digitálneho komprimovania) a uskladňovanie údajov a je úplne vysielaná, prenášaná a prijímaná po drôte, prostredníctvom rádiových vĺn, optickým spôsobom, alebo inými elektromagnetickými prostriedkami,

– ‚na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb‘ znamená, že služba sa prostredníctvom prenosu údajov poskytuje na individuálnu žiadosť.

Indikatívny zoznam služieb, ktoré nespadajú pod túto definíciu, je uvedený v prílohe V.

…

5. ‚pravidlá, vzťahujúce sa na služby' [predpis pre služby – *neoficiálny preklad*] sú požiadavky všeobecnej povahy, ktoré sa vzťahujú na zriaďovanie a vykonávanie služieb v zmysle bodu 2, najmä ustanovenia týkajúce sa poskytovateľa služby, služieb ako takých a ich príjemcu a vylučujúce všetky pravidlá netýkajúce sa špecificky služieb tak, ako sú definované v tomto bode.

   …

   Na účely tejto definície:

   – sa pravidlo považuje za pravidlo osobitne určené pre služby [predpis zameraný špecificky na služby - *neoficiálny preklad*] informačnej spoločnosti vtedy, ak so zreteľom na jeho dôvodovú správu [jeho odôvodnenie - neoficiálny preklad] a jej vykonávaciu časť [jeho znenie – *neoficiálny preklad*] je špecifickým cieľom a zámerom všetkých alebo niektorých z jeho ustanovení regulovanie takýchto služieb, vykonávané explicitným a cieleným spôsobom,

   – sa pravidlo nepovažuje za pravidlo osobitne určené pre služby [predpis zameraný špecificky na služby - *neoficiálny preklad*] informačnej spoločnosti vtedy, ak tieto služby ovplyvňuje iba nepriamym alebo náhodným spôsobom,

…

11. ‚technický predpis' sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de facto* alebo *de jure* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 10, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo zakazujúce poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby.

    Medzi *de facto* technické predpisy patria:

    – zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členskému štátu, ktoré sa vzťahujú buď na technické špecifikácie alebo iné požiadavky, alebo predpisy o službách, alebo na profesijné pravidlá alebo pravidlá správnej praxe, ktoré obratom odkazujú na technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách a zosúladenie s nimi tvorí predpoklad súladu s povinnosťami vyplývajúcimi z týchto zákonov, predpisov alebo správnych opatrení,

    …

    – technické špecifikácie alebo iné požiadavky a predpisy o službách, súvisiace s fiškálnymi alebo finančnými opatreniami, ktoré ovplyvňujú spotrebu výrobkov alebo služieb podporovaním súladu s technickými špecifikáciami alebo inými požiadavkami alebo predpismi o službách; nepatria sem technické špecifikácie ani iné požiadavky alebo pravidlá o službách, ktoré súvisia s vnútroštátnymi systémami sociálneho zabezpečenia.

…“

4 Táto smernica vo svojom článku 8 ods. 1 stanovuje:

„Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 10, všetky návrhy technických predpisov; okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu obsahuje iba prenos medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí informácia o príslušnej norme, členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je uzákonenie takéhoto technického predpisu potrebné, keď to nebude zjavné už z návrhu technického predpisu.“

Dánske právo

5 § 10 lov om visse spil, lotterier og væddemål (zákon o hazardných hrách, lotériách a stávkach, ďalej len „zákon o hazardných hrách“), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, ktorý vychádza z lov om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål og andre love og om ophævelse af lov om væddemål i forbindelse med heste og hundevæddeløb (zákon č. 204 z 26. marca 2003, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o hazardných hrách, lotériách a stávkach a ktorým sa zrušuje zákon o stávkach na konské a psie dostihy) (ďalej len „novela“), znie takto:

„1. Peňažným trestom alebo trestom odňatia slobody najviac na šesť mesiacov sa potrestá ten, kto úmyselne alebo z hrubej nedbanlivosti:

(1) ponúka v tuzemsku hazardné hry, lotérie alebo stávky bez toho, aby bol držiteľom povolenia podľa § 1,

(2) sprostredkováva účasť na hazardných hrách, lotériách alebo stávkach, na ktoré sa nevzťahuje povolenie podľa § 1.

…

3. Peňažným trestom sa potrestá ten, kto úmyselne alebo z hrubej nedbanlivosti:

…

(3) inzeruje hazardné hry, lotérie alebo stávky, na ktoré sa nevzťahuje povolenie podľa § 1.“

6 Podľa § 1 ods. 1 zákona o hrách je minister pre dane oprávnený udeliť povolenie pre hry, lotérie a stávky, ktoré podľa § 2 ods. 1 tohto zákona možno udeliť len jednej spoločnosti.

7 V dôvodovej správe k návrhu zákona, ktorý viedol k prijatiu novely, je účel § 10 ods. 3 bodu 3 zákona o hazardných hrách uvedený takto:

„Navrhuje sa zakázať reklamu na hazardné hry, lotérie a stávky, ktoré nie sú povolené zákonom.

Táto zmena zodpovedá zákazu v súčasnosti stanovenému v § 12 ods. 3 zákona o stávkach na konské dostihy, ale predstavuje objasnenie § 10 ods. 4 zákona o športových stávkach a lote.

Cieľom tohto zákazu je ochrana prevádzkovateľov hazardných hier, ktorí majú povolenie dánskych orgánov, pred hospodárskou súťažou zo strany spoločností, ktoré takéto povolenie nemajú a ktoré nemôžu v Dánsku legálne poskytovať ani sprostredkovávať hazardné hry.

Reklamou v zmysle tohto zákona sa rozumie akákoľvek forma oznámenia alebo komunikácie informácií o činnostiach a obchodnej ponuke prevádzkovateľov hazardných hier.

Tento zákaz sa však nevzťahuje na redakčné informácie v tlačených alebo digitálnych médiách.

Tento zákaz platí bez rozdielu pre všetky médiá. Reklama sa teda zakazuje v rovnakom rozsahu v tlačených médiách, rozhlase, televízii a v digitálnych médiách, napríklad vo forme bannerov.

Reklama na činnosť prevádzkovateľov hazardných hier, najmä ich internetové stránky, adresy atď., sa podľa § 10 ods. 3 bodu 3 tiež zakazuje.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 Pán Falbert je bývalý a pán Madsen súčasný šéfredaktor dánskeho denníka *Ekstra Bladet*, ktorého majiteľkou je spoločnosť JP/Politikens Hus.

9 Proti obžalovaným vo veci samej sa vedie trestné konanie na vnútroštátnom súde, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, pre porušenie § 10 ods. 3 bodu 3 zákona o hazardných hrách, a to tým, že v denníku *Ekstra Bladet* a na internetových stránkach tohto denníka, „www.ekstrabladet.dk“ a „www.ekstrabladet.tv“, uverejnili reklamy na stávkové kancelárie, ktoré v Dánsku ponúkajú hazardné hry a stávky, bez toho, aby im bolo vydané povolenie.

10 Vnútroštátny súd sa pýta, či sa má novela považovať za „technický predpis“ v zmysle smernice 98/34 a či ju teda bolo treba podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice oznámiť Komisii.

11 Podľa tohto súdu ide konkrétne o určenie, či – ako tvrdia obžalovaní vo veci samej – treba novelu považovať za „predpis pre služby“ v zmysle článku 1 bodu 5 smernice 98/34, pretože sa zameriava špecificky na služby informačnej spoločnosti.

12 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že pred nadobudnutím účinnosti novely mali zahraniční prevádzkovatelia zakázané len prevádzkovať hry v Dánsku prostredníctvom fyzických distribučných kanálov a cieľom a zámerom tohto zákona, ako vyplýva z dôvodovej správy k nemu, je rozšíriť zákaz organizácie hazardných hier v Dánsku zahraničnými prevádzkovateľmi na hry ponúkané na internete.

13 Vzhľadom na to, že novela mala rozšíriť existujúci zákaz na nové služby, ako sú on-line hazardné hry, vnútroštátny súd zastáva názor, že tento zákon sa netýka len ponuky on-line hier a príslušnej reklamy „nepriamo alebo náhodne“. Naopak, ide o právnu úpravu prístupu k novým službám informačnej spoločnosti, pri ktorej smernica 98/34 vyžaduje oznámenie Komisie, ako vyplýva z prípravných prác k nej. V tejto súvislosti nemá vplyv to, že organizovanie hazardných hier, či už ponúkaných on-line alebo off-line, bolo na základe novely zakázané.

14 Za týchto okolností København s byret (Okresný súd v Kodani, Dánsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Ide v tomto prípade o predpis, ktorý sa musí oznámiť podľa článku 8 ods. 1 v spojení s článkom 1 prvým odsekom bodom 2, 5 a 11 [smernice 98/34], za predpokladu, že:

a) sa má prijať novela zákona o hazardných hrách, lotériách a stávkach, ktorou sa má zaviesť ustanovenie, podľa ktorého sa potrestá okrem iného ten, kto úmyselne alebo z hrubej nedbanlivosti ‚ponúka v tuzemsku hazardné hry, lotérie alebo stávky bez toho, aby bol držiteľom povolenia podľa § 1‘, a ten, kto úmyselne alebo z hrubej nedbanlivosti ‚inzeruje hry, lotérie alebo stávky, na ktoré sa nevzťahuje povolenie podľa § 1‘,

a

b) z pripomienok k návrhu novely vyplýva, že účelom uvedených ustanovení o trestnom postihu je jednak spresniť alebo zaviesť zákaz hazardných hier, ktoré prostredníctvom internetu poskytujú zahraničné herné spoločnosti a ktoré sú priamo zamerané na dánsky trh, a jednak zakázať okrem

iného reklamu na hazardné hry, ktoré prostredníctvom internetu poskytujú zahraničné herné spoločnosti, keďže sa v týchto vysvetlivkách uvádza, že je nepochybné, že podľa predpisov platných pred novelizáciou je prevádzkovanie hazardných hier protiprávne, ak zahraničná herná spoločnosť využíva spôsoby predaja, pri ktorých sa hracie zariadenie naozaj fyzicky predáva na území Dánska; väčšie pochybnosti však vyvoláva otázka, či sa toto ustanovenie vzťahuje na hazardné hry ponúkané zo zahraničia, ktoré sú zamerané na dánskych hráčov, ale v skutočnosti sa fyzicky nachádzajú mimo Dánska; a preto je potrebné spresniť, či sa toto ustanovenie vzťahuje na uvedené hry. Z týchto vysvetliviek ďalej vyplýva, že sa navrhuje zaviesť zákaz reklamy na hazardné hry, lotérie a stávky, na ktoré sa nevzťahuje povolenie podľa tohto zákona, a že táto novelizácia je v súlade s platným zákazom stanoveným v § 12 ods. 3 zákona o stávkach na konské dostihy, ale spresňuje § 10 ods. 4 zákona o stávkach a lotériách. V týchto pripomienkach sa navyše uvádza, že účelom tohto zákazu je chrániť prevádzkovateľov hazardných hier, ktorí sú držiteľmi povolenia vydaného dánskymi orgánmi, pred hospodárskou súťažou zo strany spoločností, ktoré nie sú držiteľmi takéhoto povolenia, a preto nemôžu legálne ponúkať alebo sprostredkovávať hry v Dánsku?“

O prejudiciálnej otázke

15 Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa má článok 1 smernice 98/34 vykladať v tom zmysle, že také vnútroštátne ustanovenie, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovuje trestnú sankciu v prípade ponúkania hazardných hier, lotérií alebo stávok na vnútroštátnom území bez povolenia, ako aj v prípade reklamy na nepovolené hazardné hry, lotérie alebo stávky, predstavuje technický predpis v zmysle tohto ustanovenia, ktorý podlieha oznamovacej povinnosti podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice.

16 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú len podmienky na zakladanie podnikov alebo poskytovanie služieb podnikmi, ako napríklad predpisy, ktoré podmieňujú vykonávanie profesijnej činnosti predchádzajúcim povolením, nie sú technickými predpismi v zmysle článku 1 bodu 11 smernice 98/43 (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky zo 4. februára 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 76, a z 1. februára 2017, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, bod 26).

17 V prejednávanej veci treba usudzovať, ako uviedol generálny advokát v bodoch 31 a 32 svojich návrhov, že takéto vnútroštátne ustanovenie, ako je § 10 ods. 1 bod 1 zákona o hazardných hrách, ktoré stanovuje sankciu za ponúkanie hazardných hier bez predchádzajúceho povolenia, sa musí označiť za „predpis, ktorý podmieňuje vykonávanie profesijnej činnosti predchádzajúcim povolením“, v zmysle judikatúry citovanej v predchádzajúcom bode.

18 Takéto ustanovenie teda nepatrí pod pojem „technický predpis“ uvedený v článku 1 smernice 98/34.

19 Pokiaľ ide o to, či § 10 ods. 3 bod 3 zákona o hazardných hrách, ktorý ukladá sankciu za reklamu na nepovolené hazardné hry, predstavuje „technický predpis“ v zmysle článku 1 smernice 98/34, ktorý podlieha oznamovacej povinnosti podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice, treba po prvé uviesť, že aj keď medzi § 10 ods. 1 bodom 1 zákona o hazardných hrách, ktorý ukladá sankciu za ponúkanie nepovolených hazardných hier, a § 10 ods. 3 bodom 3 zákona o hazardných hrách, v rozsahu, v akom toto ustanovenie ukladá sankciu za reklamu na také nepovolené hry, existuje úzky vzťah, nevyplýva z toho, že posledné uvedené ustanovenie sa musí považovať za „predpis, ktorý podmieňuje vykonávanie profesijnej činnosti predchádzajúcim povolením“ v zmysle judikatúry uvedenej v bode 16 tohto rozsudku. Takéto ustanovenia majú totiž napriek svojmu vzájomnému úzkemu vzťahu rozdielne funkcie a pôsobnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. októbra 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 28).

20 Ďalej treba uviesť, že zo spisu predloženého Súdnemu dvoru nevyplýva, či novela, ktorou sa zaviedol § 10 ods. 3 bod 3 zákona o hazardných hrách, ktorý ukladá sankciu za reklamu na nepovolené hazardné hry, priniesla zmenu doterajších pravidiel pre hazardné hry, a v akom rozsahu, najmä rozšírením ich pôsobnosti na on-line hry ponúkané zahraničnými prevádzkovateľmi, alebo naopak doterajšie pravidlá len spresnila alebo objasnila.

21 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že otázka, či takýto zákaz reklamy na nepovolené hazardné hry, ako ho stanovuje § 10 ods. 3 bod 3 zákona o hazardných hrách, najmä pokiaľ ide o on-line hry ponúkané zahraničnými prevádzkovateľmi, už bol stanovený predchádzajúcimi pravidlami pre hazardné hry, takže novela by sa potom obmedzovala len na objasnenie tohto zákazu, alebo či takýto zákaz naopak bol vložený do tohto zákona touto novelou, predstavuje otázku vnútroštátneho práva, ktorá patrí do pôsobnosti vnútroštátneho súdu (v tomto zmysle pozri rozsudok z 21. apríla 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, bod 83).

22 Po druhé treba pripomenúť, že návrh zákona, ktorý viedol k prijatiu novely, mal podliehať oznamovacej povinnosti podľa článku 8 ods. 1 smernice 98/34 len v tom prípade, že novela v § 10 ods. 3 bode 3 zákona o hazardných hrách zaviedla zákaz reklamy na nepovolené hazardné hry, najmä v súvislosti s on-line hazardnými hrami poskytovanými zahraničnými prevádzkovateľmi hazardných hier.

23 Aby sa totiž nová vnútroštátna právna úprava považovala za technický predpis, ktorý sa musí podľa smernice 98/34 oznámiť, nesmie sa obmedzovať len na opakovanie alebo nahradenie existujúcich technických predpisov už oznámených Komisii, ale musí dopĺňať nové technické špecifikácie alebo ďalšie nové alebo dodatočné požiadavky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, bod 85).

24 V prípade, že novela vložila do § 10 ods. 3 bodu 3 zákona o hazardných hrách zákaz reklamy na nepovolené hazardné hry, najmä rozšírením jeho pôsobnosti na on-line hazardné hry ponúkané zahraničnými prevádzkovateľmi, treba posúdiť, či toto ustanovenie je „technickým predpisom“ v zmysle smernice 98/34.

25 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pojem „technický predpis“ sa vzťahuje na štyri kategórie opatrení, ktorými sú po prvé, „technická špecifikácia“ v zmysle článku 1 bodu 3 smernice 98/34, po druhé „iné požiadavky“, tak ako sú definované v článku 1 bode 4 tejto smernice, po tretie „pravidlá vzťahujúce sa na služby“ uvedené v článku 1 bode 5 uvedenej smernice a po štvrté „zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, uvedenie na trh alebo používanie výrobku, alebo zakazujú poskytovanie alebo používanie služby, alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby“ v zmysle článku 1 bodu 11 tej istej smernice (rozsudky zo 4. februára 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 70, a z 13. októbra 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 18).

26 V prejednávanej veci treba preskúmať po prvé, či § 10 ods. 3 bod 3 zákona o hazardných hrách možno kvalifikovať ako „technický predpis“ na základe toho, že patrí do kategórie „predpisov pre služby“ v zmysle článku 1 bodu 5 smernice 98/34.

27 Treba pripomenúť, že podľa článku 1 bodu 2 tejto smernice sa kategória „technický predpis“ vzťahuje výlučne na predpisy týkajúce sa služieb informačnej spoločnosti, teda služieb poskytovaných na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb (pozri rozsudky z 13. októbra 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 21, a z 1. februára 2017, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, bod 28).

28 V tejto súvislosti treba uviesť, že § 10 ods. 3 bod 3 zákona o hazardných hrách sa v podstate týka dvoch druhov služieb, konkrétne reklamných služieb, ktoré sú priamym predmetom sankcie stanovenej v tomto ustanovení, a služieb hazardných hier, na ktoré sa vzťahuje zákaz reklamy a ktoré predstavujú hlavný predmet zákona o hazardných hrách ako celku.

29 Tak reklamné služby, ako aj služby hazardných hier, pokiaľ sa poskytujú elektronicky (on-line), predstavujú „služby informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 98/34 a pravidlá, ktoré sa ich týkajú, sa preto môžu považovať za „predpisy pre služby“ v zmysle článku 1 bodu 5 smernice 98/34.

30 Treba však uviesť, že podľa definície uvedenej v článku 1 bode 5 smernice 98/34 sa musí predpis, na to, aby sa mohol kvalifikovať ako „predpis pre služby“, zameriavať „špecificky“ na služby informačnej spoločnosti.

31 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že uvedený súd chce vedieť, či možno § 10 ods. 3 bod 3 zákona o hazardných hrách považovať za ustanovenie zamerané „špecificky“ na služby informačnej spoločnosti, zatiaľ čo znenie tohto ustanovenia neobsahuje výslovne služby informačnej spoločnosti a nijako nerozlišuje medzi službami poskytovanými off-line a on-line. Uvedený súd však uvádza, že z dôvodovej správy k novele zákona vyplýva, že cieľom tohto zákona bolo najmä rozšíriť pôsobnosť tohto ustanovenia na služby poskytované on-line.

32 V tejto súvislosti treba uviesť po prvé, že otázka, či je predpis zameraný špecificky na služby informačnej spoločnosti, sa musí podľa článku 1 bodu 5 prvej zarážky smernice 98/34 určiť s ohľadom na odôvodnenie, ako aj znenie tohto predpisu. Okrem toho sa podľa tohto ustanovenia nevyžaduje, aby „špecifickým cieľom a zámerom“ všetkých ustanovení dotknutého predpisu bolo regulovanie služieb informačnej spoločnosti, keďže stačí, aby tento cieľ alebo zámer mali len niektoré jeho ustanovenia.

33 Pokiaľ teda zo samotného znenia vnútroštátneho predpisu nevyplýva, že jeho cieľom je aspoň čiastočne regulovať špecificky služby informačnej spoločnosti – napríklad tak, že znenie predpisu, ako v prejednávanej veci, nijako nerozlišuje medzi službami poskytovanými off-line a službami poskytovanými on-line – môže tento cieľ aj tak jasne vyplývať z odôvodnenia tohto predpisu, ako to vyplýva z dôvodovej správy k uvedenému predpisu v súlade s pravidlami výkladu, ktoré sú v tomto ohľade relevantné.

34 Po druhé, ako uviedol generálny advokát v bode 63 svojich návrhov, z odôvodnení 7 a 8 smernice 98/48, ktorou bola zmenená smernica 98/34, vyplýva, že jej cieľom je upraviť existujúce vnútroštátne pravidlá a predpisy, aby sa zohľadnili nové služby informačnej spoločnosti, a aby sa zabránilo „obmedzovaniu voľného pohybu služieb a slobody usadiť sa, čo by potom viedlo k opätovnému rozdrobeniu vnútorného trhu“.

35 Bolo by pritom v rozpore s uvedeným cieľom, keby sa vylúčilo, že predpis, ktorého cieľom a zámerom je podľa jeho dôvodovej správy jednoznačne rozšíriť existujúce pravidlo na služby informačnej spoločnosti, bude kvalifikovaný ako predpis zameraný na také služby v zmysle článku 1 bodu 5 smernice 98/34 len z toho dôvodu, že jeho znenie také služby nezahŕňa, ale zahŕňa ich len v rámci širšieho pojmu služieb, do ktorého patria tak služby poskytované on-line, ako aj služby poskytované off-line.

36 Vnútroštátne ustanovenie, ako je § 10 ods. 3 bod 3 zákona o hazardných hrách, preto predstavuje technický predpis, ktorý sa musí pred jeho prijatím oznámiť Komisii, pokiaľ z jeho dôvodovej správy jasne vyplýva, že jeho cieľom a zámerom je rozšíriť už existujúci zákaz reklamy na hazardné hry poskytované on-line, čo ale musí posúdiť vnútroštátny súd.

37 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 1 smernice 98/34 sa má vykladať v tom zmysle, že také vnútroštátne ustanovenie, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovuje trestnú sankciu v prípade ponúkania hazardných hier, lotérií alebo stávok, na vnútroštátnom území bez povolenia, nepredstavuje technický predpis v zmysle tohto ustanovenia, ktorý podlieha oznamovacej povinnosti podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice. Naopak, také vnútroštátne ustanovenie, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovuje trestnú sankciu v prípade reklamy na nepovolené hazardné hry, lotérie alebo stávky, predstavuje technický predpis zmysle tohto ustanovenia, ktorý podlieha

oznamovacej povinnosti podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice, pokiaľ z dôvodovej správy k tomuto vnútroštátnemu ustanoveniu jasne vyplýva, že jeho cieľom a zámerom je rozšíriť už existujúci zákaz reklamy na hazardné hry poskytované on-line, čo ale musí posúdiť vnútroštátny súd.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, sa má vykladať v tom zmysle, že také vnútroštátne ustanovenie, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovuje trestnú sankciu v prípade ponúkania hazardných hier, lotérií alebo stávok, na vnútroštátnom území bez povolenia, nepredstavuje technický predpis v zmysle tohto ustanovenia, ktorý podlieha oznamovacej povinnosti podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice. Naopak, také vnútroštátne ustanovenie, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovuje trestnú sankciu v prípade reklamy na nepovolené hazardné hry, lotérie alebo stávky, predstavuje technický predpis zmysle tohto ustanovenia, ktorý podlieha oznamovacej povinnosti podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice, pokiaľ z dôvodovej správy k tomuto vnútroštátnemu ustanoveniu jasne vyplýva, že jeho cieľom a zámerom je rozšíriť už existujúci zákaz reklamy na hazardné hry poskytované on-line, čo ale musí posúdiť vnútroštátny súd.

Podpisy